

I tilslutning til provstiuvalgene udtalte stiftsøvrighederne (bortset fra en enkelt) herefter betæneligheder ved forslagets gennemførelse, bl. a. også af økonomiske grunde, idet man ikke mente at kunne pålægge kirkerne at udrede det omtalte vederlag til et særligt arkitekttilsyn.

II. I foråret 1948 modtog kirkeministeriet dernæst en anmodning fra formanden, daværende konstitueret stiftamtmand M. J. Clausen, for det af forvaltningskommissionen nedsatte *amtsudvalg* om at ville afgive en forhåndsudtalelse angående vedlagte, af amtsudvalget udarbejdede foreløbige betænkning, hvori det indstilles, at der som led i en påkrævet decentralisering af statens forskelligartede funktioner i forhold til byggeriet ansættes et antal af ca. 20 *amtsarkitekter* og at der til disse bl. a. henlægges ialt væsentligt det tilsyn med folkekirkens kirkebygninger, som hidtil er udøvet af de kgl. bygningsinspektører, hvis antal samtidig foreslås nedsat fra 6 til ca. 3.

Ministeriets svar til amtsudvalget er trykt som bilag 10 side 96—98 i forvaltningskommissionens 4. betænkning. Af svaret fremgår, at ministeriet har ment rent foreløbig og med alt forbehold om senere nøje prøvelse af forslaget at kunne tiltræde amtsudvalgets forslag om ansættelse af c. 20 amtsarkitekter, der (i modsætning til de kgl. bygningsinspektørers under I omtalte forslag) skulle ansættes som statstjenestemænd med en slutløn med samtlige tillæg på ialt c. 17 000 kr. årlig, hvortil skulle lægges et årligt honorar på c. 5000 kr. for tilsyn med kirkerne, tilvejebragt ved et beløb på 50 kr. årlig fra hver kirke, hvorhos de pågældende *ikke* skulle have ret til privat praksis. Af svaret fremgår endvidere, at det har været særlig afgørende for kirkeministeriets syn på sagen, at den af amtsudvalget samtidig foreslåede nedskæring af de kgl. bygningsinspektørers antal til c. det halve (fra 6 til 3) og en omlægning af de tilbageblivende bygningsinspektørers arbejde ville kunne medføre, at man i løbet af kortere tid ville stå overfor det faktum, at det ville være umuligt (eller ialtfald meget vanskeligt) at skaffe kirkerne et tilstrækkeligt sagkyndigt tilsyn til afløsning af det nuværende tilsyn ved bygningsinspektørerne.

III. I den endelige, trykte 4. betænkning fra forvaltningskommissionen — hvorom boligministeriet nu i fornævnte skrivelse af juni 1949 har ønsket kirkeministeriets udtalelse — er forslaget om ansættelse af amtsarkitekter imidlertid undergæet betydelige ændringer i forhold til amtsudvalgets foreløbige indstilling, som kirkeministeriet afgav den under II omtalte forhåndsudtalelse om den 21. april 1948.

Amtsarkitekternes arbejdsområde vil blive overordentlig omfattende, se betænkningen side 73—75, hvor bl. a. nævnes funktioner med hensyn til byggestøttelovgivning, bygge Lovgivingen, byplanlovgivingen og fordeling af byggematerialer. Endvidere skal amtsarkitekterne i et vist omfang projektere og lede byggeri for staten samt yde bistand ved administrationen af en række andre forhold.

Forvaltningskommissionens forslag vedrørende kirkebygninger og præstegårde findes i betænkningen under IIG side 61—62.

Det hedder heri „Med hensyn til den af de kgl. bygningsinspektører hidtil udøvede konsulentvirksomhed for kirkeministeriet vil amtsarkitekterne formentlig kunne overtage en ikke ubetydelig del af denne, men når talen er om kirker, hvis arkitektur har en særlig historisk-arkæologisk interesse, bør konsulentvirksomheden vedblivende udøves af bygningsinspektørerne.“

Man henleder fremdeles opmærksomheden på, at de kgl. bygningsinspektører i april 1949 har afgivet vedlagte bemærkninger til forvaltningskommissionens 4. betænkning, hvor de, se side 5—6, udtaler sig for, at bygningsinspektørernes tidligere virksomhed med hensyn til afgivelse af erklæringer vedrørende restaurerings- og ombygningsarbejder